

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 570/2012-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 14. decembra 2012 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Jána Lubyho a Ladislava Orosza v konaní o sťažnosti J. K., T., zastúpeného Advokátskou kanceláriou S., s. r. o., B., konajúcou prostredníctvom prokuristu a advokáta Mgr. J. N., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 67/1999 v období po právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 88/04 zo 16. decembra 2004, za účasti Okresného súdu Trnava, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo J. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom

Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 67/1999 v období po právoplatnosti nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 88/04 zo 16. decembra 2004 porušené boli.

2. J. K. priznáva finančné zadostučinenie v sume 4 000 € (slovom štyritisíc eur), ktoré mu je Okresný súd Trnava povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezů.

3. Okresný súd Trnava je povinný uhradiť J. K. trovy konania v sume 323,50 € (slovom tristodvadsaťtri eur a päťdesiat centov) na účet Advokátskej kancelárie S., s. r. o., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezů.

4. Vo zvyšnej časti sťažnosti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. IV. ÚS 570/2012 zo 7. novembra 2012 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť J. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 67/1999 (ďalej aj „namietané konanie“) v období po právoplatnosti nálezů ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 88/04 zo 16. decembra 2004.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal 26. mája 1999 okresnému súdu žalobu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Sťažovateľ uviedol, že ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu nebolo konanie v jeho právnej veci právoplatne skončené.

Okrem toho, že sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd podľa čl. 127 ústavy vyslovil, že postupom okresného súdu bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, zároveň sa domáha prikázať okresnému súdu konať v namietanom konaní bez zbytočných prietáhov. Napokon sa domáha aj priznania finančného zadosťučinenia v sume 6 000 € a úhrady trov konania.

Okresný súd sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti prípisom sp. zn. 1 Spr V/201/2012 doručeným ústavnému súdu 15. októbra 2012, v ktorom sa okrem iného uvádza:

„Sťažovateľ spôsobil prietahy v konaní tým, že sa nezúčastňoval znalcom vytyčených obhliadok, nepreberal zásielky zo súdu, niekoľkokrát nereagoval na výzvy a taktiež odporkyňa tým, že nepreberala zásielky na adrese, ktorú v konaní sama uviedla a súdu neoznámila zmenu svojej adresy, spôsobila prietahy v konaní.

Z prehľadu úkonov súdu vyplýva, že vecprejednávajúci sudcovia vykonávali úkony v spise priebežne, preto som nezistila, že by prietahy v konaní boli spôsobené súdom.

Po doručení Nálezu Ústavného súdu č. II. ÚS 425/2011-24 zo dňa 15. 12. 2011 (ktorým rozhodol o sťažnosti odporkyne v namietanom konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, pozn.) bol vykonaný pohovor so sudkyňou a bolo jej vyslovené písomné napomenutie dňa 30. 1. 2012. Nad vecou bol nariadený dohľad, ktorý predsedníčka súdu vykonáva v jednomesačnej lehote. Považujem za potrebné uviesť, že oddelenie vecprejednávajúcej sudkyne patrilo k mimoriadne zaťaženým oddeleniam so zvýšeným počtom reštančných vecí, preto objektívne nemohla vykonávať úkony plynulo a priebežne vo všetkých veciach jej oddelenia. Ide o skutkovo a právne zložitý spor, nakoľko sa jedná o žalobu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode, pričom do masy BSM mali patriť i veci určené na podnikanie oboch bývalých manželov, investície do nehnuteľností, pričom

samotné nehnuteľnosti boli predmetom iného sporu, ktorého výsledok bol rozhodný pre určenie rozsahu masy BSM účastníkov. Táto skutočnosť objektívne taktiež prispela k dĺžke trvania sporu. Taktiež v období od 27. 11. 2002 do 26. 9. 2003, od 15. 10. 2007 do 11. 1. 2008 a tiež od 27. 9. 2010 do 31. 1. 2011 bola sudkyňa dlhodobo práceneschopná.“

Súčasťou vyjadrenia okresného súdu k sťažnosti bol aj tento prehľad dosiaľ vykonaných procesných úkonov v priebehu namietaného konania, z ktorého vo vzťahu k predmetu sťažnosti boli relevantné tieto:

„Dňa 6. 12. 2004 bol spis vrátený z Ústavného súdu SR a dňa 15. 12. 2004 sudkyňa urgovala advokáta odporkyne na oznámenie ďalších návrhov na vykonanie dôkazov pred nariadením znaleckého dokazovania za účelom ustálenia rozsahu BSM... dňa 3. 2. 2005 sudkyňa vydala uznesenia o ustanovení znalcov Ing. V. S. z odboru Odhad hodnoty cestných vozidiel, Ing. S. Č. z odboru Oceňovanie nehnuteľností, L. Š. z odboru Oceňovanie hnutel'ných vecí, ktoré boli doručené účastníkom konania a znalcom.

Uznesením zo dňa 1. 3. 2005 sudkyňa zmenila uznesenie zo dňa 3. 2. 2005 a ustanovila Ing. P. S. za znalca z odboru Oceňovanie hnutel'ných vecí a 2. 3. 2005 vydala opravné uznesenie, ktoré boli doručované účastníkom konania a znalcom.

Dňa 4. 5. 2005 vyššia súdna úradníčka vyzvala sťažovateľa a odporkyňu, aby poskytli znalcom vysvetlenia a doklady potrebné na vypracovanie znaleckých posudkov.

Dňa 7. 6. 2005 bol spis zaslaný znalcovi Ing. S.

Znalec Ing. S. dňa 27. 6. 2005 oznámil, že od 1. 6. 2005 je po úraze a následnej operácii práceneschopný a nebude môcť pravdepodobne do konca mesiaca júl 2005 vykonať obhliadku a vyhotoviť znalecký posudok. Sudkyňa dňa 14. 7. 2005 oznámila znalcovi, že mu predlžuje lehotu do 15. 9. 2005.

Dňa 19. 9. 2005 znalec Ing. S. vrátil späť súdny spis na súd, nakoľko na výzvu s termínom obhliadky dňa 12. 9. 2005 sa dostavil len sťažovateľ a odporkyňa sa nedostavila.

Dňa 22. 9. 2005 predložila sudkyňa spis vyššej súdnej úradníčke na uloženie poriadkovej pokuty odporkyni a 8. 11. 2005 vyššia súdna úradníčka predložila spis sudkyňi

s tým, že poriadková pokuta bude uložená po rozhodnutí Krajského súdu v Trnave o odvolaní odporkyne a spis bol predložený na Krajský súd v Trnave dňa 16. 11. 2005.

Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 30. 11. 2005 zrušil napadnuté uznesenia v časti preddavkovej povinnosti odporkyne a vec vrátil na ďalšie konanie. Spis bol súdu doručený 15. 12. 2005 a 17. 12. 2005 bolo uznesenie krajského súdu doručované účastníkom konania.

Dňa 9. 3. 2006 sudkyňa zrušila uznesením ustanovenie znalca Ing. S. a Ing. S. Č., ktoré nadobudlo právoplatnosť 20. 3. 2006, a taktiež uznesením opravila uznesenie č. k. 16 C/67/1999-155 v bode 4, ktoré nadobudlo právoplatnosť 6. 4. 2006.

Spis bol 12. 5. 2006 opätovne zaslaný znalcovi Ing. S. na vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 31. 7. 2006 bol znalec urgovaný o zaslanie posudku so spisom. Znalec 7. 8. 2006 oznámil, že nemôže vypracovať znalecký posudok z dôvodu neprítomnosti sťažovateľa a dňa 21. 8. 2006 požiadal súd o vyjadrenie, ako má ďalej postupovať, keď bez obhliadky u sťažovateľa posudok nevypracuje.

Uznesením 5. 9. 2006 sudkyňa uložila sťažovateľovi povinnosť poskytnúť potrebnú súčinnosť znalcovi pod hrozbou pokuty. Uznesenie bolo doručované účastníkom a znalcovi bolo oznámené, že ak sťažovateľ odmietne opakovane súčinnosť, treba túto skutočnosť oznámiť. Sťažovateľ zásielku neprevzal a 5. 10. 2006 mu bola opätovne doručovaná. Dňa 3. 11. 2006 znalec zaslal späť súdny spis a žiadal vymenovať iného znalca z dôvodu maximálnej nespolupráce účastníkov konania.

Dňa 10. 11. 2006 bola sťažovateľovi opätovne a odporkyni taktiež uložená povinnosť poskytnúť potrebnú súčinnosť k vypracovaniu znaleckého posudku pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty.

Dňa 9. 1. 2007 sudkyňa požiadala znalca o zaslanie posudku a znalec dňa 28. 2. 2007 oznámil, že súdny spis zaslal na súd spolu so žiadosťou o určenie nového znalca dňa 2. 11. 2006.

Sudkyňa dňa 26. 3. 2007 vytýčila termín pojednávania na deň 19. 4. 2007 a sťažovateľ 18. 4. 2007 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, preto bolo pojednávanie odročené a bola poskytnutá lehota advokátovi sťažovateľa na zabezpečenie stretnutia účastníkov so znalcom do 30. 5. 2007.

Dňa 12. 6. 2007 bol určený termín pojednávania na 18. 9. 2007. Dňa 17. 9. 2007 advokát odporkyne ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávani a na pojednávanie sa nedostavil sťažovateľ a jeho zástupca, preto bolo pojednávanie odročené na 13. 11. 2007, ktoré však bolo zrušené z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne.

Dňa 22. 1. 2008 bol určený termín pojednávania na 14. 2. 2008 a dňa 12. 2. 2008 advokát odporkyne oznámil odvolanie plnomocenstva na zastupovanie. Na pojednávanie dňa 14. 2. 2008 sa dostavil osobne sťažovateľ a jeho advokát, ako aj odporkyňa, kde sťažovateľ uviedol, že je ochotný spolupracovať so znalcom a zároveň účastníci uviedli, že dohoda účastníkov je možná iba ohľadom hnutelných vecí, aj bez znalca, približne v lehote 2 mesiacov, preto bolo pojednávanie odročené na 3. 4. 2008 s tým, že účastníci písomne oznámia, či došlo k čiastočnej dohode účastníkov konania.

Pojednávanie dňa 3. 4. 2008 bolo odročené na 22. 4. 2008 s tým, že účastníci do 5 dní predložia záverečné návrhy. Sťažovateľ predložil záverečný návrh 11. 4. 2008, odporkyňa 15. 4. 2008, a pojednávanie 22. 4. 2008 bolo z dôvodu, že účastníci nepodali kvalifikovaný záverečný návrh, z ktorého bude zrejmé, ktoré konkrétne veci žiadajú prikázať do svojho vlastníctva, v akej cene, aký podiel má byť vyplatený a kde sa ktoré veci nachádzajú, odročené na deň 13. 5. 2008.

Pojednávanie dňa 13. 5. 2008 bolo po výsluchu účastníkov konania odročené na 15. 5. 2008 za účelom vyhlásenia rozsudku, ktorý bol 15. 5. 2008 vyhlásený. Rozsudok bol 2. 6. 2008 zaslaný účastníkom konania, proti ktorému sťažovateľ podal odvolanie 2. 7. 2008 a odvolanie bolo zaslané dňa 8. 7. 2008 sťažovateľke na písomné vyjadrenie a zároveň bol sťažovateľ vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku. Odporkyňa vyjadrenie k odvolaniu nezastala a spis bol 26. 8. 2008 predložený Krajskému súdu v Trnave.

Krajský súd v Trnave uznesením z 13. 1. 2009 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil 30. 1. 2009 okresnému súdu na ďalšie konanie.

Toto uznesenie bolo doručované účastníkom konania 5. 2. 2009, ktoré odporkyňa neprevzala, preto bolo 11. 3. 2009 opätovne doručované prostredníctvom pošty a 16. 4. 2009 prostredníctvom Obvodného oddelenia PZ, ktoré dňa 14. 5. 2009 oznámilo, že odporkyňa sa na adrese svojho bydliska už nejaký čas nezdržiava a inú adresu sa im

nepodarilo zistiť. Dňa 21. 5. 2009 bola vykonaná lustrácia zamestnávateľa odporkyne cez Sociálnu poisťovňu..., kde zamestnávateľ zistený nebol, a adresa bola uvedená: ul. T.

Sudkyňa 21. 5. 2009 vytyčila pojednávanie na 18. 6. 2009, pričom odporkyni ustanovila opatrovníka pre konanie. Pojednávanie 18. 6. 2009 bolo odročené na deň 23. 6. 2009 za účelom vyhlásenia rozsudku. Dňa 23. 6. 2009 bol vyhlásený rozsudok vo veci, ktorý bol dňa 2. 7. 2009 doručovaný účastníkom konania.

Dňa 24. 7. 2009 advokát sťažovateľa podal návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý sudkyňa 4. 8. 2009 zamietla a uznesenie nadobudlo právoplatnosť 3. 9. 2009.

Dňa 27. 11. 2009 bolo vydané opravné uznesenie a dňa 12. 3. 2010 bolo vydané ďalšie uznesenie o oprave výroku.

Dňa 30. 4. 2010 podala odporkyňa odvolanie proti rozsudku zo dňa 23. 6. 2009 a dňa 30. 4. 2010 podala tiež návrh na nariadenie predbežného opatrenia.

Dňa 13. 5. 2010 sudkyňa nariadila predbežné opatrenie a zaslala odvolanie na vyjadrenie sťažovateľovi. Advokát sťažovateľa sa vyjadril 31. 5. 2010 k odvolaniu a 1. 6. 2010 podal odvolanie proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia a spis bol predložený Krajskému súdu v Trnave 9. 6. 2010.

Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 20. 7. 2010 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a nariadil opravu zrejmych chýb a nesprávnosti vo výroku napadnutého uznesenia a uznesením z 9. 11. 2010 rozsudok zo dňa 23. 6. 2010 spolu s opravnými uzneseniami zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Spis bol vrátený okresnému súdu 22. 11. 2010.

Vzhľadom na dlhodobú práceneschopnosť zákonnej sudkyne bola vec pridelená 9. 11. 2010 sudkyňi JUDr. A. V. na prejednanie, ktorá dňa 25. 11. 2010 doručila uznesenie krajského súdu účastníkom, vyzvala ich na doplnenie návrhov na dokazovanie a dňa 25. 1. 2011 vydala opravné uznesenie, ktoré nadobudlo právoplatnosť 2. 3. 2011. Dňa 25. 1. 2011 sudkyňa zrušila uznesenie o ustanovení opatrovníčky pre odporkyňu a vec bola 1. 2. 2011 po ukončení práceneschopnosti vrátená JUDr. J. H.

Sudkyňa 14. 3. 2011 vytyčila pojednávanie na 14. 4. 2011. Na pojednávaní dňa 14. 4. 2011 boli vypočutí účastníci konania a pojednávanie bolo odročené na deň 19. 5. 2011 s tým, že bude pripojený spis tunajšieho súdu sp. zn. 13 C/32/1997 a sťažovateľ

predloží zástupcom odporcu požadované dôkazy, oznámi dátum úmrtia krstnej matky, predloží súdu dedičské rozhodnutie po M. L. a doklady o investíciách nadobudnutého dedičstva. Ďalej v uznesení o odročení pojednávania je uvedené, že z archívu bude vyžiadaný spis po M. L., zomrelej r. 1991.

Na základe žiadosti o doplnenie chýbajúcich údajov Správy katastra... zo dňa 15. 4. 2011 sudkyňa uznesením zo dňa 19. 4. 2011 zrušila uznesenie zo dňa 13. 5. 2010, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie z dôvodov pomnutia dôvodov, pre ktoré bolo nariadené. Zároveň 19. 4. 2011 sudkyňa uznesením vrátila odporkyni sumu 27,- Eur cestou Daňového úradu... Sudkyňa dňa 19. 4. 2011 dala pokyn na doručenie uznesení zástupcom účastníkov konania a Správe katastra..., ako aj Daňovému úradu...

Dňa 16. 5. 2011 bolo doručené súdu odvolanie proti uzneseniu zo dňa 19. 4. 2011, ktorým bolo zrušené predbežné opatrenie, ktorým súd zakázal sťažovateľovi zdržať sa úkonov na obmedzenie vlastníckeho práva nehnuteľností v kat. úz... LV č. 10801, nakoľko Správa katastra... súdu oznámila, že sťažovateľ na základe darovacej zmluvy zo dňa 10. 5. 2010 predmetné nehnuteľnosti daroval I. V., a teda nie je vlastníkom nehnuteľností. Odvolanie proti tomuto uzneseniu podala odporkyňa 16. 5. 2011.

Z dôvodu hospodárnosti, ako aj z dôvodu predchádzania priesťahov v konaní pojednávania určené na deň 19. 5. 2011 nebolo zrušené a právny zástupca sťažovateľa na tomto pojednávaní navrhol výsluch svedka a odporkyňa navrhla znovu vypočuť svedkyňu – jej matku. Z týchto dôvodov a z dôvodov doručeného odvolania bolo pojednávania odročené na neurčito s tým, že spis bude predložený z dôvodu odvolania na Krajský súd v Trnave, právny zástupca sťažovateľa zabezpečí doklady v zmysle uznesenia zo dňa 14. 4. 2011 a budú volaní označení svedkovia. Spis bol s odvolaním predložený Krajskému súdu v Trnave dňa 7. 6. 2011.

Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 28. 6. 2011 zmenil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a spis bol doručený na Okresný súd Trnava dňa 7. 7. 2011 a uznesenie bolo doručované zástupcom účastníkov konania 8. 7. 2011. Následne bolo vo veci dňa 21. 7. 2011 vytýčené pojednávania na deň 6. 9. 2011. Dňa 30. 8. 2011 sťažovateľ oznámil skutočnosti ku konaniu a dňa 31. 8. 2011 advokát sťažovateľa doručil návrh na vykonanie dôkazov.

Pojednávanie dňa 6. 9. 2011 bolo po výsluchu účastníkov odročené na 27. 10. 2011 za účelom výsluchu navrhnutých svedkov.

Pojednávanie dňa 27. 10. 2011 po výsluchu svedka bolo odročené na neurčito s tým, že spis bol predložený Ústavnému súdu SR. Ústavný súd SR spis vrátil na Okresný súd Trnava dňa 19. 12. 2011.

Sudkyňa dňa 11. 1. 2012 vytýčila termín pojednávania na deň 16. 2. 2012.

Vyšší súdny úradník dňa 8. 2. 2012 vydal uznesenie o priznaní svedočného.

Na pojednávanie dňa 16. 2. 2012 sa nedostavil predvolaný svedok, nakoľko neprevzal predvolanie, boli vypočutí účastníci konania, vydané uznesenie, ktorým súd zamietol ďalšie návrhy na dokazovanie a vyhlásil dokazovanie za skončené a odročil pojednávanie na 21. 2. 2012 za účelom vyhlásenia rozsudku.

Dňa 21. 2. 2012 bol vyhlásený rozsudok, ktorým súd návrh zamietol a bolo rozhodnuté o náhrade trov konania. Účastníci prevzali rozsudok dňa 15. 3. 2012 a sťažovateľ podal odvolanie dňa 29. 3. 2012. Sudkyňa dňa 4. 4. 2012 zaslala odvolanie advokátovi odporkyne na vyjadrenie, ktorý vyjadrenie zaslal dňa 25. 4. 2012 a sudkyňa dňa 9. 5. 2012 predložila spis Krajskému súdu v Trnave.

Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 3. 7. 2012 zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie s tým, že prvostupňový súd pochybil, keď sa dôsledne neriadil ustanovením § 118 ods. 2, 3 O. s. p.

Sudkyňa dňa 23. 7. 2012 doručila uznesenie Krajského súdu v Trnave advokátom účastníkov konania.

Sudkyňa dňa 20. 8. 2012 vytýčila pojednávanie na deň 25. 9. 2012 a dňa 21. 8. 2012 vydala uznesenie, ktorým zrušila uznesenie zo dňa 27. 8. 2009, ktorým bol sťažovateľ vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku.

Na pojednávaní dňa 25. 9. 2012 boli vypočutí účastníci konania, sudkyňa v zmysle ustanovenia § 118 Občianskeho súdneho poriadku uviedla zhodné a sporné právne významné skutočnosti, vyhlásila uznesenie, ktorým návrhy sťažovateľa na vykonanie dôkazov zamietla, vypočula záverečné reči účastníkov konania, vyhlásila dokazovanie za skončené a vyhlásila rozsudok, ktorým návrh zamietla a rozhodla o trovách konania. Písomné vyhotovenie rozsudku bolo zaslané advokátom účastníkov 1. 10. 2012.“

Obsah súvisiaceho spisu okresného súdu potvrdzuje úkony uvedené v jeho vyjadrení z 11. októbra 2012, ktoré ústavný súd považuje za preukázané.

Ústavný súd zistil, že proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 16 C 67/1999 z 25. septembra 2012 bolo 1. októbra 2012 podané odvolanie, pričom predmetný spis dosiaľ nebol predložený Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie.

K vyjadreniu okresného súdu sťažovateľ stanovisko nezaujal.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Sťažovateľ zároveň namieta aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti

v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 prvej vety OSP, podľa ktorej len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 druhej vety OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP v znení účinnom v relevantnom čase, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická

zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

1. Predmetom konania pred okresným súdom je rozhodovanie o vyporiadaní BSM. Ústavný súd uznáva, že takéto spory sú skutkovo zložitejšie a svojou povahou náročné na dokazovanie, pretože treba nielen zistiť okruh vecí patriacich do zaniknutého BSM účastníkov konania, ale aj ich hodnotu ku dňu jeho zániku a zároveň zohľadniť aj viacero skutočností, ktoré vyplývajú z § 150 Občianskeho zákonníka, najmä pokiaľ ide o komplexnosť vyporiadania tohto majetkového spoločenstva. Faktická zložitost' veci v tomto konaní vyplývala z charakteru a rozsahu majetku tvoriaceho BSM a taktiež zo zohľadnenia investícií vložených do nehnuteľností. Podľa názoru ústavného súdu preskúmané konanie nie je právne zložité, pričom existuje dostatočné množstvo stabilizovanej judikatúry všeobecných súdov, ktorá obsahuje aj jednoznačnú metodiku postupu a prerokovania uvedených majetkových sporov, takže pri sústredenejšom a najmä efektívnejšom postupe mohol okresný súd v namietanom konaní postupovať plynulejšie.

2. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či v namietanom konaní mohlo dôjsť k zbytočným prieťahom, bolo správanie sťažovateľa ako účastníka tohto súdneho konania.

Ústavný súd v zhode s vyjadrením predsedníčky okresného súdu k sťažnosti konštatuje, že aj sťažovateľ sa v určitej miere podieľal na predĺžení priebehu namietaného konania tým, že nepreberal niektoré zásielky zo súdu, resp. na niektoré nereagoval, a taktiež sa nezúčastnil niektorých znalcom nariadených obhliadok.

Uvedené skutočnosti však nezabavujú okresný súd zodpovednosti za stav, v akom sa namietané konanie nachádza v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu.

3. Tretím kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či v namietanom konaní došlo k zbytočným prieťahom, bol postup samotného okresného súdu. Ústavný súd nepovažoval za potrebné osobitne vyhodnocovať priebeh postupu a jednotlivé procesné úkony vykonané okresným súdom v namietanom konaní, pretože s poukázaním na svoju prechádzajúcu

judikatúru (napr. IV. ÚS 121/2011, IV. ÚS 188/2011) je nútený konštatovať že z ústavnoprávneho hľadiska nie je akceptovateľné, aby namietané konanie nebolo ani po viac ako 13 rokoch od jeho začatia právoplatne skončené napriek tomu, že ústavný súd už svojím nálezom sp. zn. I. ÚS 88/04 zo 16. decembra 2004 vyslovil, že postupom okresného súdu v namietanom konaní bolo porušené základné právo sťažovateľa garantované čl. 48 ods. 2 ústavy a okresnému súdu prikázal vo veci konať bez zbytočných priet'ahov.

V nadväznosti na uvedené ústavný súd navyše poukazuje aj na to, že postup okresného súdu v namietanom konaní bol neefektívny, čo vyplýva predovšetkým z toho, že krajský súd dosiaľ už trikrát svojimi uzneseniami zrušil rozsudky okresného súdu a vec opakovane vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

V prvom prípade krajský súd uznesením sp. zn. 24 Co/214/2008 z 13. januára 2009 zrušil rozsudok okresného súdu č. k. 16 C/67/1999-275 z 15. mája 2008 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, keď v odôvodnení okrem iného uviedol:

„Pri ďalšom zisťovaní masy BSM investícií a podobne však prvostupňový súd nepostupoval dôsledne, lebo navrhovateľ uvádzal do predmetu BSM aj dve autá, o ktorých však ani krajský súd vo svojom rozhodnutí ani Najvyšší súd SR nerozhodovali, nevyslovili právny názor, že by nepatrili do BSM, s touto skutočnosťou sa prvostupňový súd žiadnym spôsobom nevysporiadal. Podobne ani so skutočnosťou, kedy autá boli presne kúpené, za aké peniaze a v tomto smere svoje rozhodnutie vôbec nezdôvodnil.

Okresný súd sa taktiež vôbec nevysporiadal s investíciami do nehnuteľností, lebo navrhovateľ tvrdil, že do nehnuteľností vložil 420.000,- Sk (č. l. 1), na č. l. 30 uviedol, že investície do jedálne a kuchyne boli veľké, započítanie 420.000,- Sk si uplatňoval aj pri výsluchu (č. l. 35), v záverečnom návrhu (č. l. 259), aj v odvolaní (č. l. 281), ale v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa o týchto investíciách nie je žiadna zmienka a s argumentami navrhovateľa sa v odôvodnení prvostupňový súd vôbec nevysporiadal. Ak aj vychádzal prvostupňový súd z toho, že nehnuteľnosti nepatria do BSM, to ešte neznamená, že by nemal skúmať koľko sa na ne zaplatilo z výlučných prostriedkov buď navrhovateľa alebo odporkyne, prípadne či boli do investícií vložené spoločné prostriedky.

Na túto skutočnosť upozorňoval aj Krajský súd v Trnave aj Najvyšší súd SR vo vyššie citovaných rozhodnutiach...

Na č. l. 85 až 97 predložil navrhovateľ doklady na jeho meno, resp. na G., ktorými chcel preukazovať, že niektoré platby, resp. investície platil on. Ani s týmito dôkazmi sa súd nevysporiadal, nie je k tomu stanovisko odporkyne, nie je zrejmé či takáto spoločnosť existovala, odkedy, dokedy, kto bol jej majiteľom, či išlo o výlučné prostriedky jedného z účastníkov alebo o spoločné prostriedky.

Za takýchto podmienok je rozhodnutie súdu prvého stupňa nepresvedčivé, zjednodušené, nedostatočne odôvodnené na prijatie objektívneho a spravodlivého rozhodnutia, nebolo dostatočne vykonané ani dokazovanie...

Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Z formulácie § 132 O. s. p. možno vyvodiť, že súd je povinný navzájom si odporujúce dôkazy hodnotiť a zdôvodniť napríklad prečo niektoré z nich pokladá za nevieryhodné, prečo niektoré odmietol vziať pri formulovaní rozhodnutia do úvahy, prípadne aj prečo sa niektorými dôkaznými návrhmi odmietol zaoberať vôbec. Tieto nedostatky odôvodnenia, spolu s tzv. opomenutými dôkazmi (o ktorých súd v konaní nerozhodol vôbec) zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia (Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 114/08 z 12. 6. 2008).

S prihliadnutím na uvedené stanoviská Ústavného súdu SR bolo preto potrebné rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, pričom jeho úlohou bude vykonať riadne dokazovanie.“

Krajský súd uznesením sp. zn. 24 Co/238/2010 z 9. novembra 2010 zrušil aj rozsudok okresného súdu č. k. 16 C/67/1999-333 z 23. júna 2009 spolu s opravnými uzneseniami z 27. novembra 2009 a 12. marca 2010 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom v odôvodnení okrem iného uviedol:

„Ako vyplýva z vykonaného dokazovania uznesením Krajského súdu v Trnave 24 Co/214/2008-302 zo dňa 13. 1. 2009 bol rozsudok súdu prvého stupňa vo veci vysporiadania BSM účastníkov zrušený a vec vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie

konanie, lebo odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za nepresvedčivé, zjednodušené, nedostatočne odôvodnené a na prijatie objektívneho a spravodlivého rozhodnutia nebolo dostatočne vykonané ani dokazovanie, pričom poukázal na § 157 ods. 2 O. s. p., ako aj príslušnú judikatúru Ústavného súdu SR...

Predmetné rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo odporkyni doručené, lebo zásielka bola najskôr vrátená ako v odbernej lehote neprevzatá, a to dňa 10. 3. 2009 na Okresný súd v Trnave a následne aj ďalšie doručovanie rozhodnutia odvolacieho súdu bolo z tých istých dôvodov vrátené dňa 9. 4. 2009. Prvostupňový súd následne požiadal Obvodné oddelenie policajného zboru v Trnave ošetrenie k osobe odporkyne a polícia oznámila (č. l. 313), že menovaná sa na tejto adrese nezdržiava a na lustrácii evidencie obyvateľstva žiadnu inú adresu menovanej nenašli. Následne prvostupňový súd urobil dopyt na sociálnu poisťovňu, kde bolo súdu oznámené (č. l. 316), že odporkyňa má u nich uvedené bydlisko T. Túto informáciu prvostupňový súd nepreveril, nevykonal ani ďalšie dokazovanie za účelom zistenia pobytu odporkyne, ustanovil jej opatrovníka, požiadal účastníkov o záverečné návrhy a následne rozsudkom rozhodol, bez toho, aby rešpektoval právny názor odvolacieho súdu a vykonal príslušné pátranie po odporkyni. Vydal tak nezákonné rozhodnutie, lebo neboli splnené všetky podmienky na ustanovenie opatrovníka.“

Krajský súd napokon uznesením sp. zn. 24 Co/176/2012 z 3. júla 2012 zrušil aj rozsudok okresného súdu č. k. 16 C/67/1999-600 z 21. februára 2012 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom v odôvodnení okrem iného uviedol:

„Prvostupňový súd pochybil, keď sa dôsledne neriadil ustanovením § 118 ods. 2 O. s. p., ktoré mu ukladá povinnosť podľa doterajších výsledkov konania uviesť, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné, ktoré právne významné skutkové tvrdenia zostali sporné a ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané a ktoré dôkazy súd nevykoná, aj keď ich účastníci navrhli. Účelom tohto procesného ustanovenia je, aby postup a rozhodnutie súdu bolo predvídateľné, zároveň aby bolo účastníkom konania umožnené vyjadriť sa k všetkým podstatným skutočnostiam, navrhnúť a predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, a tým aj posilnené právo účastníka na spravodlivé súdne konanie.

Procesným právom účastníka v zmysle § 118 ods. 3 O. s. p. je i právo na tzv. záverečnú reč, teda právo zhrnúť svoje návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci, tomuto právu koreluje povinnosť súdu vyzvať účastníkov na jeho realizáciu. Obzvlášť v danom prípade, kedy spor trvá už od roku 1997, vo veci súd prvého stupňa viackrát rozhodol a jeho rozhodnutia boli opakovane zrušené, vo veci bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, javí sa viac ako účelným a potrebným, aby účastníci konania, resp. ich právni zástupcovia na záver zhrnuli svoje návrhy, vyjadrili sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci. Ide o neodňateľné právo účastníka a ak mu ho súd odoprie, odníme mu možnosť konať pred súdom a realizovať tie procesné práva, ktoré Občiansky súdny poriadok účastníkovi za účelom ochrany jeho práv a oprávnených záujmov priznáva.

Účastníkovi konania, ktorému bolo odopreté právo na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci, bola odňatá možnosť konať pred súdom.“

Ústavný súd v súvislosti s posudzovaním efektivity namietaného konania upriamuje pozornosť na svoju doterajšiu judikatúru, podľa ktorej nielen nečinnosť, ale aj neefektívna (nesústredená) činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (obdobne napr. IV. ÚS 380/08, I. ÚS 7/2011).

Ústavný súd sa nemohol stotožniť ani s argumentáciou obsiahnutou vo vyjadrení predsedníčky okresného súdu k sťažnosti, ktorá okrem iného uviedla, že „*oddelenie veciprejednávajúcej sudkyne patrilo k mimoriadne zaťaženým oddeleniam so zvýšeným počtom reštančných vecí*“.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 127/04, II. ÚS 311/06) nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej

právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v súdnom konaní.

Ústavný súd neakceptoval ani argumenty uvedené predsedníčkou okresného súdu vo vyjadrení k sťažnosti ospravedlňujúce nečinnosť a neefektívnosť postupu okresného súdu v namietanom konaní opakovanou práceneschopnosťou zákonnej sudkyne, keď v súvislosti s uvedeným vo svojej judikatúre už vyslovil, že ani táto skutočnosť nemôže byť vo vzťahu k oprávnenému subjektu, ktorý sa obrátil na všeobecný súd so žiadosťou o odstránenie právnej neistoty, dôvodom na zmarenia uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a nezbavuje štát zodpovednosti za pomalý priebeh konania a v jeho dôsledku za vznik zbytočných prietáhov v označenom súdnom konaní (IV. ÚS 137/04).

Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že doterajším namietaným postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 67/1999 v období po právoplatnosti nálezů ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 88/04 zo 16. decembra 2004 došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Ústavný súd aj napriek záveru, že postupom okresného súdu v namietanom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, neprikázal okresnému súdu, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov vzhľadom na to, že túto povinnosť mu uložil už vo svojom náleze sp. zn. I. ÚS 88/04 zo 16. decembra 2004, ako aj v náleze sp. zn. II. ÚS 425/2011 z 15. decembra 2011, ktorým rozhodol o sťažnosti odporkyne v namietanom konaní.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ sa domáha priznania primeraného finančného zadost'učinenia v sume 6 000 € z dôvodov uvedených vo svojej sťažnosti. Poukázal najmä na to, že *„Konanie vo veci trvá na Okresnom súde Trnava a na Krajskom súde v Trnave viac ako 13 rokov“*, čo pociťuje ako zbytočné priet'ahy, ktoré porušujú jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Cieľom finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadost'učinenia. Pri určení finančného zadost'učinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

S prihliadnutím na doterajšiu dĺžku konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 16 C 67/1999 a zároveň berúc do úvahy konkrétne okolnosti daného prípadu vrátane miery prispenia sťažovateľa na predĺžení uvedeného konania, ako aj skutočnosť, že konanie v právnej veci sťažovateľa nebolo do rozhodnutia ústavného súdu právoplatne skončené,

ústavný súd považuje priznanie sumy 4 000 € za primerané finančné zadost'učinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania s'ťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku jeho právneho zastúpenia v konaní vedenom ústavným súdom Advokátskou kanceláriou S., s. r. o. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2011, ktorá bola 763 €.

Úhradu priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia a podanie s'ťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 14 ods. 1 písm. a) a b) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to každý úkon po 127,16 €, t. j. spolu 254,32 €, čo spolu s režijným paušalom 2 x 7,63 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 269,58 €. Keďže Advokátska kancelária S., s. r. o., je platcom dane z pridanej hodnoty [ďalej len „DPH“ (na základe predloženej fotokópie osvedčenia o registrácii pre DPH)], uvedená suma bola zvýšená o DPH vo výške 20 % podľa § 18 ods. 3 vyhlášky a podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Trovy právneho zastúpenia vrátane započítania DPH a režijného paušálu boli priznané v celkovej sume 323,50 €.

Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet Advokátskej kancelárie S., s. r. o. (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP), v lehote uvedenej v bode 3 výroku tohto nálezu.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. decembra 2012